

II Księga Samuela

Rozdział 11

1. A po upływie roku od czasu wyruszenia tych królów, zdarzyło się, że Dawid wyprawił Joaba, wraz ze swoimi sługami i całym Izraelem; zaś oni zniszczyli Ammonitów i oblegali Rabbę. Ale Dawid pozostał w Jerozolimie. 2. Otóż pewnego wieczoru, gdy Dawid wstał ze swojego łóża i przechadzał się po tarasie królewskiego pałacu – ujrzał z tego tarasu kąpiącą się kobietę. A była to niewiasta bardzo pięknej urody. 3. Więc Dawid posłał, by się czegoś dowiedzieć o tej kobiecie. Zatem odpowiedziano: Przecież to jest Batszeba, córka Eliama, żona Chitiejczyka Urji. 4. Wtedy Dawid wysłał posłów oraz ją sprowadził. A gdy do niego przybyła, to z nią obcował; gdyż oczyściła się ze swoich nieczystości. Potem wróciła do domu. 5. Lecz ta kobieta poczęła. Zatem posłała do Dawida oraz zawiadomiła Dawida, mówiąc: Poczęłam. 6. Wtedy Dawid posłał do Joaba: Przyślij mi Chitiejczyka Urję! Więc Joab wyprawił Urję do Dawida. 7. A gdy Urja do niego przybył, Dawid dopytywał się o powodzenie Joaba, powodzenia ludu oraz o powodzeniu wojennym. 8. Potem Dawid powiedział do Urji: Zejdź do twojego domu i umyj swoje nogi! A kiedy Urja wyszedł z królewskiego pałacu, niesiono za nim królewski dar. 9. Jednak Urja położył się u wejścia do pałacu, przy wszystkich innych sługach swojego pana, i nie zszedł do swego domu. 10. Więc kiedy doniesiono Dawidowi, że Urja nie zszedł do swego domu, Dawid zapytał się Urji: Przecież przybywasz z drogi; czemu nie schodzisz do swego domu? 11. A Urja odpowiedział Dawidowi: Arka, Izrael i Juda przebywają w namiotach; także mój pan – Joab, wraz ze sługami mojego pana, obozują na otwartym polu, zaś ja miałbym pójść do mojego domu oraz obcować z moją żoną? Ty jesteś żywym i żywa twoja dusza, że czegoś podobnego nie uczynię! 12. Zatem Dawid powiedział do Urji: Pozostań tu jeszcze dzisiaj, a jutro cię odprawię. I tak Urja pozostał tego dnia w Jerozolimie i przez następny. 13. Potem Dawid go zaprosił i przed nim jadł, pił, i go upił. Ale wieczorem wyszedł, by położyć się na swym posłaniu przy sługach swojego pana; jednak nie zszedł do swego domu. 14. A nazajutrz Dawid napisał list do Joaba i przesłał go przez Urję. 15. Zaś w liście napisał te słowa: Pozostawcie Urję na przedzie, gdy będzie najcięższy bój; potem cofnijcie się od niego, aby został zraniony i zginął. 16. Zatem Joab, oblegając miasto, postawił Urję na miejscu o którym wiedział, że są tam dzielni ludzie. 17. A gdy ludzie wypadli z miasta oraz natarli na Joaba – poległo kilku z ludu, ze sług Dawida, przy czym zginął też Chitiejczyk Urja. 18. Zatem Joab posłał i doniósł Dawidowi o całym przebiegu tej walki. 19. Poleciał posłańcowi, jak następuje: Gdy opowiesz królowi aż do końca o całym przebiegu tej walki, 20. a wzbierze gniew króla i by się ciebie zapytał: Czemu podeszłście do miasta, aby stoczyć walkę? Czy nie wiedzieliście, że strzelają z muru? 21. Kto zabił Abimelecha, syna Jerubeszeta? To kobieta rzuciła na niego z muru wierzchni kamień młyński i zginął w Tebec! Czemu podchodziliście do muru? Wtedy powiesz: Zginął i twój sługa – Urja, Chitiejczyk. 22. Zatem posłaniec poszedł; a gdy przybył, doniósł Dawidowi wszystko, z czym go Joab przysłał. 23. I posłaniec powiedział do Dawida:

Ponieważ ci ludzie byli w przeważającej liczbie i wystąpili przeciwko nam na polu natarliśmy na nich, aż do wejścia bramy. **24.** Naraz, do twoich sług, z muru zaczęli strzelać łucznicy, tak, że zginęło kilku z królewskich sług i zginął również twój sługa Urja, Chittejczyk. **25.** A Dawid powiedział do posła: Tak powiesz Joabowi: Nie martw się o tą rzecz, bo miecz chłonie w ten, czy też inny sposób; dotrwaj w swej walce przeciw miastu oraz je zburz! Tak dodawaj mu odwagi! **26.** Zaś kiedy żona Urji usłyszała, że Urja, jej mąż zginął, opłakiwała swojego męża. **27.** Lecz gdy przeminął czas żałoby, Dawid posłał i sprowadził ją do swojego pałacu; więc stała się jego żoną i urodziła mu syna. Jednak postępek, którego dopuścił się Dawid, był niegodziwym w oczach WIEKUISTEGO.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012